

samfundet eller sig selv for. Noget af det er jo selvskadende adfærd, og det kan også være vold over for personalet. Så spørgsmålet er, om vi når noget med tvungen opfølgning med hensyn til kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg vil meget gerne være med til at forbedre livsvilkårene for den gruppe, vi taler om i forbindelse med tvungen opfølgning. Mange af dem lever et kummerligt liv, fordi de dropper ud af deres medicin gang på gang på gang, bliver paranoide, og nogle bliver udadreagerende, hvilket betyder, at både familie og det omkringliggende samfund ofte tager afstand fra dem. Jeg tror ikke, der er nogen, der ønsker sig at leve et liv, hvor man lige pludselig lever isoleret i sin egen psykotiske tilværelse.

Den gruppe, vi snakker om her, er jo personer, som man kender i det psykiatriske system, og hvor man kan se, at den medicinske behandling virker og har en effektiv effekt med hensyn til at give de pågældende et liv med at bedre indhold. Det synes jeg er et godt mål at gå efter.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg vil gerne vende lidt tilbage til det spørgsmål, som fru Elsebeth Gerner Nielsen rejste om den sparsomme brug af koordinations- og udskrivningsplaner. Det forbavser mig meget, at fru Birgitte Josefsen siger, at hvis man spørger fagfolk, svarer de, at de ikke kan se noget alternativ til praksis, sådan som den er i dag. For jeg hørte fagpersoner sige i fredags, at det ville være en hjælp, hvis man havde et krav til fagpersonerne om, at disse planer inden for en bestemt målgruppe skal overholdes ved udskrivning eller i en koordinationsplan.

Kl. 14.35

Hvis noget sådant fandtes, altså hvis vi gjorde reglerne strammere og mere klokkeklare herindefra, så ville det være en hjælp for systemerne til at få mere gang i brugen af disse planer – og det forbavser mig. Det var fagpersoner, der sagde det, og det synes jeg da er en god melding at få fra fagpersoner.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Der er jo ingenting til hinder for at gøre det, de fagpersoner siger vi skal lægge op til. Altså, det har man mulighed for i dag inden for lovens

rammer. Så det er sådan set bare at gå i gang med at bruge de koordinationsplaner, som man nu gerne vil, ude i psykiatrien.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Men synes ordføreren ikke, det ville være en god idé, at man som det første skridt på vejen netop fik gjort et arbejde for at gøre de her regler tydeligere?

For det er jo sådan, at det er i overgangene, behandlingsforløbene bliver sårbare, imellem sengeafsnittet, psykiatrien ude lokalt og socialpsykiatrien. Der vil de her koordinationsplaner jo være enestående redskaber til det, hvorimod tvungen opfølgning ikke sikrer, at der sker den koordinering.

Så synes ordføreren ikke, det ville være et godt første skridt, at man fik det her til at fungere, inden man kom med noget helt nyt?

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Det er jo sådan i dag, at de koordinationsplaner skal indgå i et samarbejde med socialpsykiatrien, altså med de parter som skal støtte op om den pågældende patient, så det kan man gøre i dag. Jeg vil gentage, at det simpelt hen bare er at se at komme i gang, og det vil jeg gerne opfordre psykiatrien til.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til fru Karen Klint.

Karen J. Klint (S):

Revisionen af psykiatriloven er set frem til af mange med rigtig stor opmærksomhed. Der er mange glædelige ting i lovforslaget, og der er også nogle ting, som er bekymrende. Hvis jeg sådan skal lade være med at være ret meget jyd, så vil jeg sige, at det også er mere end stærkt bekymrende.

Det er glædeligt, at der de sidste mange år er arbejdet med nye arbejdsmetoder, at vi f.eks. har haft OPUS-projektet, at vi ser lidt på, hvordan hospitalspsykiatri og socialpsykiatri spiller bedre sammen. Vi skal i øvrigt ikke være bange for at lave nogle forsøg på behandlingsområdet, for som situationen er lige nu over det hele, er der mange ting, der kan gøres bedre, så vi skal generelt ikke være afvisende over for noget nyt.

Det er i hvert fald vigtigt at sætte fokus på samarbejdet og samspillet mellem behandlings-